

SZEF URZĘDU DO SPRAW CUDZOZIEMCÓW

Warszawa, dn. 02.10.2026 r.

BSZ.WKiN.091.1.2025/HT

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

w zakresie oceny prawidłowości korzystania z kompetencji samokontrolnych organu I instancji na podstawie art. 132 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Kontrolę przeprowadzono w dniach od 11 do 22 maja 2026 r. na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.), zgodnie z Planem kontroli Urzędu do Spraw Cudzoziemców na 2025 rok, zatwierdzonym przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, Pana Tomasza Cytrynowicza. Kontrolę przeprowadzono w trybie zgodnym z przepisami ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2026 r. poz. 58).

Podmiotem kontrolowanym był Wojewoda Mazowiecki. Czynności kontrolne dotyczyły realizacji zadań wykonywanych przez Wydział Spraw Cudzoziemców Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, mieszczący się przy ul. Marszałkowskiej 3/5, 00-624 Warszawa.

Czynności kontrolne realizował zespół kontrolny w składzie:

1. Hanna Trawińska, ekspert, Wydziału Kontroli i Nadzoru w Biurze Szefa Urzędu, upoważnienie nr 1/2026 – kierownik zespołu kontrolerów,
2. Krystyna Komorniak, naczelnik Wydziału Kontroli i Nadzoru w Biurze Szefa Urzędu, upoważnienie nr 2/2026 – członek zespołu kontrolerów,
3. Agnieszka Kaczyńska, starszy asystent Wydziału Kontroli i Nadzoru w Biurze Szefa Urzędu, upoważnienie nr 3/2026 – członek zespołu kontrolerów.

Celem kontroli była ocena prawidłowości wykonywania przez organ I instancji kompetencji wynikających z przepisów art. 132 §1 k.p.a., w szczególności:

- ustalenie, czy po wniesieniu odwołania organ I instancji dokonywał analizy zasadności zarzutów odwołania oraz rozważał możliwość zastosowania trybu określonego w art. 132 § 1 k.p.a. w przypadkach, w których było to prawnie dopuszczalne;
- identyfikacja ewentualnych przyczyn organizacyjnych oraz innych czynników utrudniających wykorzystanie instytucji samokontroli;
- sformułowanie wniosków i zaleceń pokontrolnych, mających na celu usprawnienie i zwiększenie efektywności stosowania art. 132 § 1 k.p.a. jako instrumentu mogącego wpływać na wzmocnienie całego systemu rozpatrywania wniosków o legalizację pobytu cudzoziemców.

Kontrolą objęto postępowania w sprawach udzielenia zezwoleń na pobyt czasowy i pracę zakończone w okresie od IV kwartału 2023 r. do I kwartału 2024 r. decyzjami Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, uchylającymi w całości lub w części decyzje organu I instancji oraz orzekającymi co do istoty sprawy.

Z danych przekazanych przez Wydział Analiz i Statystyk Migracyjnych Biura Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w pismach z dnia 3 października 2025 r. oraz 27 listopada 2025 r. wynika, że w okresie od IV kwartału 2023 r. do I kwartału 2024 r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wydał **łącznie 2 736 decyzji reformatoryjnych** w sprawach dotyczących zezwoleń na pobyt czasowy i pracę prowadzonych w I instancji przez Wojewodę Mazowieckiego. Spośród nich 1 340 stanowiły decyzje uchylające w całości decyzje organu I instancji i jednocześnie udzielające cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i pracę. Pozostałe 1 396 decyzji uchylało zaskarżone decyzje w części, utrzymując je w mocy w pozostałym zakresie. Ponadto, zgodnie z informacjami zawartymi w ww. pismach, w tym samym okresie Wojewoda Mazowiecki wydał **28 decyzji w trybie art. 132 k.p.a.**, korzystając z instytucji samokontroli.

Kontrolą objęto **łącznie 274 sprawy** wytypowane do badania, w tym:

- 134 sprawy, stanowiące 10% spraw, w których organ odwoławczy uchylił w całości decyzję Wojewody Mazowieckiego i orzekł co do istoty sprawy poprzez udzielenie cudzoziemcowi wnioskowanego zezwolenia;
- 70 spraw, stanowiących 10% spraw, w których organ odwoławczy uchylił decyzję Wojewody Mazowieckiego w części dotyczącej okresu ważności zezwolenia i wydał rozstrzygnięcie udzielające zezwolenia zgodnie z wnioskiem;
- 70 spraw, stanowiących 10% spraw, w których organ odwoławczy uchylił decyzję Wojewody Mazowieckiego w części dotyczącej okresu ważności zezwolenia oraz innych elementów rozstrzygnięcia, w szczególności podstawy prawnej, wysokości wynagrodzenia lub wymiaru czasu pracy, i wydał decyzję udzielającą zezwolenia zgodnie z wnioskiem.

Czynności kontrolne prowadzone były z wykorzystaniem dostępnych technik badawczych: analiza spraw prowadzonych w systemie EZD Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców¹ oraz wybranych akt organu I oraz II instancji, jak również przedłożonych w toku kontroli dokumentów i przekazanych informacji.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono co następuje:

Mazowiecki Urząd Wojewódzki zapewniał Wojewodzie Mazowieckiemu obsługę niezbędną do wykonywania zadań związanych z pełnieniem jego funkcji.

W okresie objętym kontrolą obowiązywał Regulamin Organizacyjny Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, ustalony Zarządzeniem Nr 5 Wojewody Mazowieckiego z dnia 18 stycznia 2019 r. w sprawie ustalenia Regulaminu Organizacyjnego Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, ze zmianami wprowadzonymi zarządzeniami Wojewody Mazowieckiego wydanymi w latach 2019 - 2023².

Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, Wojewoda wykonywał zadania przy pomocy I oraz II Wicewojewody Mazowieckiego oraz Dyrektora Generalnego Urzędu. Dyrektor Generalny zapewniał prawidłowe funkcjonowanie Urzędu, ciągłość jego pracy, warunki działania oraz właściwą organizację pracy.

Komórkami organizacyjnymi kierowali dyrektorzy odpowiedzialni za organizację pracy, ustalanie zakresów obowiązków pracowników oraz zapewnienie sprawnej, terminowej i zgodnej z prawem realizacji zadań należących do właściwości kierowanych komórek. Oddziałami kierowali kierownicy oddziałów, podlegający dyrektorom wydziałów.

¹ Tj. System Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją.

² Zarządzeniem Nr 5 Wojewody Mazowieckiego z dnia 18 stycznia 2019 r., zmieniane zarządzeniami Wojewody Mazowieckiego: Nr 60 z dnia 12 listopada 2019 r., Nr 53 z dnia 6 lutego 2020 r., Nr 477 z dnia 16 grudnia 2020 r., Nr 463 z dnia 23 listopada 2021 r. oraz zarządzeniami z dnia 14 grudnia 2022 r., 19 stycznia 2023 r., 21 lipca 2023 r. i 3 listopada 2023 r.

Zgodnie z Regulaminem Wewnętrznym Wydziału Spraw Cudzoziemców, zatwierdzonym przez Dyrektora Generalnego Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie w dniu 4 kwietnia 2022 r. (ze zm.), sprawy objęte kontrolą należały do właściwości Oddziału Pobyków Czasowych. W okresie objętym kontrolą pracami Wydziału Spraw Cudzoziemców kierowała Dyrektor Wydziału, Pani Małgorzata Łopion, natomiast bezpośredni nadzór nad działalnością Oddziału Pobyków Czasowych sprawowała Zastępca Dyrektora Wydziału Spraw Cudzoziemców, Pani Anna Kamińska.

Do zadań Oddziału Pobyków Czasowych należało w szczególności prowadzenie postępowań administracyjnych oraz wydawanie rozstrzygnięć w sprawach udzielania zezwoleń na pobyt czasowy, a także prowadzenie postępowań dotyczących zmiany udzielonych zezwoleń na pobyt czasowy oraz zmiany decyzji wydanych w tym zakresie.

W okresie od 1 stycznia 2022 r. do 31 marca 2024 r. w Oddziale Pobyków Czasowych zatrudnionych było 115 osób. Z wyjątkiem czterech pracowników zatrudnionych na stanowisku administratora, wszyscy pracownicy mieli w zakresach obowiązków zadania obejmujące prowadzenie postępowań administracyjnych oraz przygotowywanie decyzji administracyjnych i postanowień w sprawach dotyczących udzielania zezwoleń na pobyt czasowy, w tym wykonywanie czynności związanych z prowadzeniem postępowań legalizacyjnych.

Z zakresów obowiązków Kierownika Oddziału Pobyków Czasowych, Zastępcy Kierownika Oddziału Pobyków Czasowych oraz jednego starszego inspektora wynikało sprawowanie nadzoru nad prowadzonymi postępowaniami legalizacyjnymi.

Dyrektor Wydziału Spraw Cudzoziemców Pani Małgorzata Łopion w piśmie³ z dnia 28 maja 2026 r. opisała zasady realizacji kontrolowanego zadania. W piśmie przedstawiono możliwe sposoby wnoszenia odwołań od decyzji:

- drogą elektroniczną poprzez e-doręczenia i ePUAP; w okresie objętym kontrolą, tj. IV kwartał 2023 r. –
I kwartał 2024 r. droga elektroniczna ograniczała się do e-Puap-u,
- poprzez kancelarię główną Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego przy Placu Bankowym 3/5 w Warszawie,
- kancelarię Wydziału Spraw Cudzoziemców MUW przy ul. Marszałkowskiej 3/5 w Warszawie,
- przez delegatury MUW,
- za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A.,
- do organu II instancji, a następnie są przekazywane wg. właściwości do Wydziału Spraw Cudzoziemców MUW, za pismem przewodnim, z prośbą o ustosunkowanie się do wniesionego odwołania,
- do każdego innego organu administracji publicznej, w tym najczęściej do innych wojewodów, organów Straży Granicznej, i są następnie przekazywane zgodnie z właściwością do rozpatrzenia Wojewodzie Mazowieckiemu,
- w każdy inny sposób przewidziany w przepisach.

Z kancelarii głównej, odwołania są przekazywane do kancelarii Wydziału Spraw Cudzoziemców taką samą drogą, jak wszystkie dokumenty dotyczące zakresu działania Wydziału, tj.:

- jeżeli odwołanie wpływa na elektroniczną skrzynkę podawczą organu administracji publicznej jakim jest Wojewoda Mazowiecki, pracownik kancelarii głównej po dokonaniu analizy jego treści przekazuje je w sposób elektroniczny właściwemu pracownikowi kancelarii Wydziału Spraw Cudzoziemców,

³ Sygnatura: WSC-IV.6156.16.2026.

- jeżeli odwołanie wpływa w wersji papierowej – pracownik kancelarii głównej po dokonaniu analizy jego treści, przekazuje je do kancelarii Wydziału Spraw Cudzoziemców. Dokumenty takie są przewożone/dostarczane przez kierowcę. Miejsce i sposób złożenia odwołania ma niewątpliwie wpływ na wydłużanie się okresu obiegu takiego dokumentu.

W tym samym piśmie przedstawiono również czynności formalno-techniczne podejmowane od momentu wpływu odwołania do Wojewody Mazowieckiego, do momentu przekazania odwołania wraz aktami sprawy do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Zgodnie z wyjaśnieniami:

(...)

- po wpływie odwołania, które dotyczy postępowania z zakresu pobytu czasowego do Wydziału Spraw Cudzoziemców, pracownik kancelarii przekazuje je koordynatorowi sekcji logistycznej znajdującej się w Oddziale Pobytów Czasowych;

- koordynator sekcji logistycznej przekazuje odwołanie do analizy i rejestracji pracownikom sekcji logistycznej biorąc pod uwagę ich obecność w pracy danego dnia;

- pracownik sekcji logistycznej sprawdza systemy, tzn. inPol, Pobyt w celu ustalenia czy dane postępowanie zostało zakończone poprzez wydanie decyzji, a także sprawdza rodzaj decyzji – pozytywna czy negatywna (zdarzają się odwołania do spraw niezakończonych). Następnie pracownik sekcji logistycznej ustala lokalizację akt sprawy. Akta spraw po wydanych decyzjach pozytywnych znajdują się albo w Oddziale Obsługi Klienta, albo już zostały przekazane do archiwizacji do Oddziału Dokumentacji, natomiast akta spraw po wydanych decyzjach odmownych ewidencjonowane są w Oddziale Pobytów Czasowych w tabeli excel i układane w kartonach w oczekiwaniu na archiwizację, ewentualnie na odwołanie w sprawie;

- po zlokalizowaniu akt sprawy pracownik sprawdza czy wpłynęło zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji z Poczty Polskiej, ewentualnie drukuje elektroniczne potwierdzenie doręczenia z systemu inPol bądź EZD, jeżeli decyzja była doręczona poprzez e-puap lub e-doręczenia, sprawdza czy do odwołania załączone zostały dodatkowe dokumenty, a także czy dodatkowe dokumenty do sprawy wpłynęły do organu

w okresie pomiędzy wydaniem decyzji, a wpływem odwołania. Jeżeli takie dokumenty wpłynęły lokalizuje te dokumenty i wpina do akt sprawy;

- pracownik sekcji logistycznej wpina do akt sprawy odwołanie i rejestruje je w systemie pobyt;

- jeżeli do akt sprawy nie wpłynęły żadne dodatkowe dokumenty albo nie wpłynęło zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji pracownik sekcji logistycznej przekazuje skompletowane akta sprawy z zarejestrowanym odwołaniem w systemie Pobyt kolejnemu pracownikowi do sporządzenia pisma przewodniego, spakowania akt sprawy i przesłania do organu II instancji;

- akta spraw wraz z pismem przewodnim pakowane są do pudełek i zwożone z Oddziału Pobytów Czasowych do kancelarii Wydziału Spraw Cudzoziemców;

- w przypadku kiedy w aktach sprawy znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru decyzji i zostały załączone dodatkowe dokumenty do akt po wydaniu decyzji, akta sprawy przekazywane są do analizy do pracownika sekcji logistycznej, zajmującego się trybami nadzwyczajnymi i zmianami decyzji w celu analizy możliwości zastosowania trybu samokontroli (art. 132 kpa);

- jeżeli po analizie akt pracownik uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie przygotowuje nową decyzję, w której zgodnie z kpa uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchyla tę decyzję i umarza postępowanie w całości albo w części. Jeżeli odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie w całości, przekazuje akta sprawy do pracownika sekcji logistycznej, który sporządza pismo przewodnie, pakuje akta sprawy i przesyła do organu II instancji;

- odwołania nie są kopiowane, są włączane do akt postępowania w oryginale. Jeżeli decyzja jest zmieniana w trybie samokontroli oryginał odwołania znajduje się w aktach sprawy prowadzonej przez

organ I instancji. Jeżeli natomiast odwołanie przesyłane jest do organu II instancji oryginał odwołania stanowi pierwszy dokument w sprawie organu odwoławczego. Skany odwołań znajdują się w systemie inPol.

Następnie Dyrektor Wydziału Spraw Cudzoziemców Pani Małgorzata Łopion w piśmie⁴ z dnia 3 czerwca 2026 r. wyjaśniła, że: w WSC nie ma odrębnych wewnętrznych procedur regulujących tryb postępowania z odwołaniami, w szczególności w zakresie analizy możliwości zastosowania samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a.

W piśmie podkreślono jednocześnie, że w okresie objętym kontrolą pracownicy Wydziału Spraw Cudzoziemców uczestniczyli w szkoleniach dotyczących stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Do pisma załączono dokumentację szkoleniową, z której wynika, że programy szkoleń obejmowały zagadnienia związane z postępowaniem odwoławczym oraz nadzwyczajnymi trybami wzruszania decyzji administracyjnych. W szczególności w ramach szkoleń: „Kodeks postępowania administracyjnego w praktyce”, „Postępowanie administracyjne ze szczególnym uwzględnieniem aspektów dotyczących elektroniczności” oraz „Stosowanie Kodeksu postępowania administracyjnego ze szczególnym naciskiem na kwestie związane z prowadzeniem postępowań administracyjnych z zakresu legalizacji pobytu obywateli państw trzecich” omawiano m.in. tematykę odwołań, rozstrzygnięć w postępowaniu administracyjnym oraz trybów nadzwyczajnych. Powyższe informacje oraz ustne wyjaśnienia Pani dyrektor wskazują, że pracownicy Wydziału byli szkoleni również w zakresie zagadnień związanych z możliwością stosowania samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a.

Stwierdzone nieprawidłowości/uchybienia:

1. W toku kontroli stwierdzono przypadki niewykorzystania przez organ I instancji instytucji samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a., pomimo wystąpienia przesłanek uzasadniających zmianę rozstrzygnięcia zgodnie z żądaniem strony. Analiza akt prowadzonych przez organ I oraz II instancji wyłoniła grupę spraw, w których organ odwoławczy uchylał decyzje organu I instancji i orzekał co do istoty sprawy zgodnie z żądaniem strony, opierając się na materiale dowodowym, który po wniesieniu odwołania był dostępny również organowi I instancji. W takich sytuacjach Wojewoda mógł dokonać ponownej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, uzupełnionego przez stronę wraz z wniesieniem odwołania, i skorzystać z uprawnienia wynikającego z art. 132 k.p.a., co pozwoliłoby na zakończenie postępowania bez konieczności przekazywania sprawy do rozpoznania organowi odwoławczemu. **Dotyczyło to 21 postępowań, co stanowiło 8% ogółu spraw objętych kontrolą.**

Jednocześnie ustalono, że organ I instancji korzystał z instytucji samokontroli w innych sprawach, co świadczy o znajomości oraz praktycznym stosowaniu tego trybu⁵. Zaznaczyć należy jednak, że liczba spraw, w których Wojewoda Mazowiecki stosował samokontrolę, jest bardzo niska (28 decyzji wydanych w tym trybie w ciągu badanych dwóch kwartałów). Wskazuje to również na brak jednolitej praktyki w zakresie stosowania art. 132 k.p.a., gdyż w części spraw, pomimo wystąpienia przesłanek do uwzględnienia odwołania w trybie samokontroli, organ nie skorzystał z tej możliwości. Przykładami takich postępowań są:

- **WSC-II-P.6151.64786.2023** – w dniu 24 stycznia 2024 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji podniósł, iż strona mimo skutecznie doręczonego wezwania nie złożyła miarodajnych dokumentów potwierdzających, iż podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych

⁴ Sygnatura: WSC-IV.6156.16.2026.

⁵ Dotyczyło m.in. sprawy: WSC-II-P.6151.65479.2023.

na lokalnym rynku pracy, tj. informacji starosty⁶, odpowiadającej warunkom zatrudnienia deklarowanym we wniosku. Organ I instancji ustalił, że do akt sprawy została wprowadzić dołączona informacja starosty z 19 października 2023 r., wydana na wniosek podmiotu SYMETRICUS sp. z o.o., jednak wskazane w niej stanowisko pracy „pozostali technicy elektrycy” nie było zgodne ze stanowiskiem określonym w załączniku nr 1 do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, w którym wskazano stanowisko „pracownik produkcji”. W związku z rozbieżnością warunków zatrudnienia organ uznał, że przedłożona informacja starosty nie potwierdza spełnienia przesłanki określonej w art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. W odwołaniu strona wyjaśniła, że wskazanie stanowiska „pracownik produkcji” nastąpiło omyłkowo, natomiast faktycznie oferowane stanowisko dotyczyło pracy jako „pozostali technicy elektrycy”. Na potwierdzenie powyższych okoliczności do odwołania załączono skorygowany załącznik nr 1 do wniosku, w którym wskazano stanowisko pracy tożsame z określonym w informacji starosty, tj. „pozostali technicy elektrycy”. Decyzją nr DLWIIPO.4100.4725.2024 z 22 marca 2024 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat, posługując się dowodami, którymi dysponował również Wojewoda Mazowiecki.

- **WSC-II-P.6151.20845.2023** – w dniu 29 sierpnia 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wskazano, że strona nie przedłożyła aktualnej i zgodnej z warunkami zatrudnienia deklarowanymi w toku postępowania informacji starosty, stanowiącej urzędowy dowód braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy na lokalnym rynku pracy. Organ I instancji ustalił, że w informacji starosty nr StPr/23/0492, wydanej na wniosek MAIN PARTNERS sp. z o.o., wskazano stanowisko „pakowacz ręczny”, natomiast w załączniku nr 1 do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę wskazano stanowisko „pracownik produkcji”. W związku z rozbieżnością pomiędzy stanowiskami pracy organ uznał, że test rynku pracy został przeprowadzony nieprawidłowo, a tym samym nie została spełniona przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. W odwołaniu strona przedłożyła skorygowany załącznik nr 1, wypełniony przez MAIN PARTNERS sp. z o.o. podpisany 20 września 2023 r., oraz informację starosty z 20 lipca 2023 r. W obu dokumentach wskazano tożsame stanowisko pracy – „pakowacz ręczny”, co usuwało stwierdzoną przez organ I instancji rozbieżność. Decyzją nr DLWIIPO.4100.14377.2023 z 6 grudnia 2023 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat.
- **WSC-II-P.6151.11467.2023** – w dniu 5 lipca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wskazano, że strona nie przedłożyła aktualnej i zgodnej z warunkami zatrudnienia deklarowanymi w toku postępowania informacji starosty, stanowiącej urzędowy dowód braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy na lokalnym rynku pracy. Organ I instancji ustalił, że w informacji starosty nr 14210/StPr/23/0642/2, wydanej na wniosek SAVICO sp. z o. o. wskazano inne stanowisko pracy niż to, które zostało wskazane w załączniku nr 1 do wniosku. W związku z rozbieżnością pomiędzy stanowiskami pracy organ uznał, że test rynku pracy został przeprowadzony nieprawidłowo, a tym samym nie została spełniona przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. W odwołaniu strona przedłożyła skorygowany załącznik nr 1, z którego wynika, że cudzoziemiec będzie zatrudniony na podstawie umowy o pracę na rzecz SAVICO sp. z o. o. na stanowisku sprzedawcy, co jest zgodne z ze stanowiskiem pracy wskazanym w informacji starosty. W obu dokumentach wskazano tożsame stanowisko pracy – „sprzedawca”, co usuwało stwierdzoną przez organ I instancji rozbieżność. Decyzją nr DLWIIPO.4100.11016.2023 z 24 października 2023 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat.

⁶ Zgodnie z treścią przepisu art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach warunkiem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy jest udowodnienie okoliczności, iż podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy.

- **WSC-II-P.6151.19329.2023** – w dniu 28 sierpnia 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wskazano, że strona, pomimo skutecznie doręczonego wezwania, nie przedłożyła aktualnej i zgodnej z warunkami zatrudnienia deklarowanymi w toku postępowania informacji starosty, stanowiącej urzędowy dowód braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy na lokalnym rynku pracy. Organ podniósł również, że strona nie wykazała spełnienia przesłanek uprawniających do zwolnienia z obowiązku przedłożenia informacji starosty. Organ I instancji ustalił, że do akt sprawy została wprawdzie dołączona informacja starosty nr 14990/StPr/22/00902/1, jednak dotyczyła ona stanowiska „pakowacz ręczny”, podczas gdy warunki zatrudnienia wskazane we wniosku odnosiły się do stanowiska „operator”. W związku z rozbieżnością pomiędzy stanowiskami pracy organ uznał, że nie została spełniona przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. W odwołaniu strona wyjaśniła, że nie była świadoma omyłkowego przekazania przez pracodawcę informacji starosty dotyczącej innego stanowiska pracy. Jednocześnie przedłożyła aktualny załącznik nr 1, sporządzony przez BITTNER PACKAGING sp. z o.o. oraz informację starosty z 17 sierpnia 2023 r. W obu dokumentach wskazano tożsame stanowisko pracy – „operator”, co usuwało stwierdzoną przez organ I instancji rozbieżność. Decyzją nr DLWIIPO.4100.14237.2023 z 19 grudnia 2023 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat.
- **WSC-II-P.6151.22486.2023** – w dniu 25 września 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wskazano, że strona, pomimo skutecznie doręczonego wezwania, nie przedłożyła dokumentów potwierdzających brak możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy na lokalnym rynku pracy, a jednocześnie nie wykazała spełnienia przesłanek uprawniających do zwolnienia z obowiązku przedłożenia informacji starosty. Organ I instancji ustalił, że do akt sprawy zostało dołączone zezwolenie na pracę typu A z 8 lutego 2023 r., wydane na rzecz podmiotu V&V Firma Handlowa Duyhanh Nguyen, obejmujące wykonywanie pracy na stanowisku „sprzedawca”. Jednocześnie w załączniku nr 1 do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę wskazano stanowisko „kasjer-sprzedawca”. W ocenie organu stanowiska te nie były tożsame, co wykluczało możliwość uznania, że strona spełnia warunki zwolnienia z obowiązku przedłożenia informacji starosty, wynikające z wcześniejszego zatrudnienia u tego samego pracodawcy na tym samym stanowisku. W odwołaniu strona przedłożyła skorygowany załącznik nr 1 do wniosku, w którym jako stanowisko pracy wskazano „sprzedawca”, tj. stanowisko zgodne z określonym w zezwoleniu na pracę typu A. Decyzją nr DLWIIPO.4100.15812.202 z 19 grudnia 2023 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.
- **WSC-II-P.6151.72732.2023** – w dniu 20 grudnia 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji podniósł, iż strona mimo skutecznie doręczonego wezwania nie dołączyła do akt sprawy miarodajnych dokumentów potwierdzających, iż podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy. Organ I instancji ustalił, że do akt sprawy została dołączona informacja starosty nr StPr/22/15782 wydana 11 stycznia 2023 r., podczas gdy wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę został złożony 7 września 2023 r. W związku z tym organ uznał, że dokument nie spełnia wymogów określonych w § 9 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 lipca 2022 r.⁷ zgodnie z którym informacja starosty powinna zostać wydana nie wcześniej niż 180 dni przed złożeniem wniosku. Organ wskazał również, że strona nie wykazała spełnienia przesłanek uprawniających do zwolnienia z obowiązku przedłożenia informacji starosty. W odwołaniu strona przedłożyła nową informację starosty wydaną w dniu 17 października 2023 r.,

⁷ (Dz.u. z 2022 r. poz. 1558)

która potwierdzała spełnienie przesłanki określonej w art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. Decyzją nr DL.WIIP.O.4100.4796.2024 z 22 marca 2024 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcowi zezwolenia.

W ocenie zespołu kontrolnego w opisanych sprawach po wniesieniu odwołania ustaliły przyczyny stanowiące podstawę wydania decyzji odmownych, co uzasadniało zastosowanie przez organ I instancji trybu określonego w art. 132 § 1 k.p.a. W sprawach nr WSC-II-P.6151.64786.2023, WSCIP.6151.20845.2023, WSC-II-P.6151.11467.2023 oraz WSC-II-P.6151.19329.2023 strony wraz z odwołaniami przedłożyły dokumenty usuwające rozbieżności pomiędzy warunkami zatrudnienia wskazanymi we wnioskach a warunkami wynikającymi z informacji starosty. Dokumenty te pozwalały na jednoznaczne ustalenie spełnienia przesłanki określonej w art. 114 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach. W sprawie nr WSC-II-P.6151.22486.2023 strona przedłożyła skorygowany załącznik nr 1 do wniosku, eliminując rozbieżność pomiędzy stanowiskiem pracy wskazanym we wniosku a stanowiskiem określonym w zezwoleniu typu A. W rezultacie wykazane zostało spełnienie przesłanek zwolnienia z obowiązku przedłożenia informacji starosty. W sprawie nr WSC-II-P.6151.72732.2023 strona przedłożyła wraz z odwołaniem aktualną informację starosty, odpowiadającą wymogom określonym w § 9 ust. 1 pkt 9 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 lipca 2022 r., co usuwało przyczynę odmowy związaną z brakiem aktualnego dokumentu potwierdzającego brak możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy na lokalnym rynku pracy. Należy podkreślić, że we wszystkich opisanych przypadkach organ odwoławczy uchylił decyzje Wojewody Mazowieckiego i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i pracę, bez konieczności gromadzenia dodatkowych dowodów. Również w opinii zespołu kontrolnego materiał dowodowy przedłożony wraz z odwołaniami był wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia spraw zgodnie z żądaniem strony. W konsekwencji zachodziły przesłanki do uwzględnienia odwołań w całości przez organ I instancji w trybie autokontroli, o którym mowa w art. 132 § 1 k.p.a., bez konieczności przekazywania spraw organowi odwoławczemu.

- **WSC-II-P.6151.43223.2023** – decyzją z dnia 29 września 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że strona nie przedłożyła dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań kwalifikacyjnych uprawniających do wykonywania zawodu kierowcy operatora wózków jezdniowych. W związku z powyższym Wojewoda Mazowiecki uznał, iż cudzoziemiec nie udokumentował, że posiada formalne kwalifikacje, które są wymagane w przypadku powierzenia mu wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, zgodnie z § 4 Rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy użytkowaniu wózków jezdniowych z napędem silnikowym z dnia 15 grudnia 2017 r. (Dz.U. z 202 r. poz. 852). Analiza akt sprawy wykazała, że wraz z odwołaniem pełnomocnik strony przedłożył poświadczoną za zgodność z oryginałem przez radcę prawnego kopie zaświadczenia kwalifikacyjnego do obsługi urządzeń transportu bliskiego oraz zaświadczenia kwalifikacyjnego do obsługi wózków jezdniowych podnośnikowych z mechanicznym napędem podnoszenia. Przedłożone dokumenty potwierdzały posiadanie przez cudzoziemca kwalifikacji wymaganych do wykonywania pracy wskazanej we wniosku. Organ odwoławczy rozpoznając sprawę, wskazał w uzasadnieniu swojej decyzji (DL.WIIP.O.4100.17527.2023 z 22 stycznia 2024 r.), że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Jednocześnie podniósł, że zgodnie z art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach zezwolenia na pobyt czasowy udziela się na okres niezbędny do realizacji celu pobytu cudzoziemca, nie dłuższy niż 3 lata, a w przypadku pobytu związanego z wykonywaniem pracy okres ten powinien odpowiadać okresowi, na jaki podmiot zamierza powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy. W konsekwencji organ odwoławczy zmienił rozstrzygnięcie organu I instancji poprzez uchylenie go i udzielenie zezwolenia na okres 3 lat, który był zgodny z okresem powierzenia pracy wskazanym w dokumentacji sprawy.

- WSC-II-P.6151.59174.2023** – w dniu 17 października 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji podniósł, iż strona mimo skutecznie doręczonego wezwania nie złożyła miarodajnych dokumentów potwierdzających posiadanie formalnych kwalifikacji i innych warunków, które są wymagane, w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22.12.2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. W przedmiotowej sprawie istotne znaczenie ma fakt, iż strona dołączyła do odwołania dokumenty potwierdzające posiadanie formalnych kwalifikacji na wykonywanie pracy w zawodzie regulowanym tj.: kopię potwierdzoną za zgodność przez radcę prawnego: odpisu licencji na wykonywanie krajowego transportu drogowego w zakresie przewozu osób taksówką, odpisu prawa jazdy kategorii B, odpisu orzeczenia psychologicznego oraz odpisu orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań psychologicznych i zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy. Organ odwoławczy rozpoznając sprawę wskazał w uzasadnieniu swojej decyzji nr DL.WIIP.4100.16982.2023 z 26 stycznia 2024 r., że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Jednocześnie podniósł, że zgodnie z art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach zezwolenia na pobyt czasowy udziela się na okres niezbędny do realizacji celu pobytu cudzoziemca, nie dłuższy niż 3 lata, a w przypadku pobytu związanego z wykonywaniem pracy okres ten powinien odpowiadać okresowi, na jaki podmiot zamierza powierzyć cudzoziemcowi wykonywanie pracy.
- WSC-II-P.6151.109339.2022** – decyzją z dnia 13 lipca 2023 r. Wojewoda odmówił cudzoziemcowi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu wskazał, że strona nie przedłożyła dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań kwalifikacyjnych do wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, tj. kierowcy ciągnika siodłowego. W odwołaniu pełnomocnik cudzoziemca podniosła, że jej mocodawca wykonuje pracę na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego wyłącznie w przewozach krajowych, do wykonywania których przepisy prawa nie wymagają posiadania świadectwa kierowcy. Wskazała również, że organ I instancji wzywając do przedłożenia tego dokumentu, nie uwzględnił charakteru wykonywanej przez cudzoziemca pracy. Na poparcie odwołania pełnomocnik przedłożyła oświadczenie pracodawcy potwierdzające, że cudzoziemiec wykonuje pracę na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego wyłącznie w przewozach krajowych. Ponadto wskazała, że cudzoziemiec przedłożył wszystkie wymagane prawem dokumenty. Okoliczność ta znalazła potwierdzenie w aktach postępowania prowadzonego przez organ I instancji, które zawierały poświadczony notarialnie za zgodność z oryginałem kopie m.in. świadectwa kwalifikacji zawodowej, zezwolenia na pracę typu A, orzeczenia psychologicznego, orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy oraz ukraińskiego prawa jazdy wraz z tłumaczeniem przysięgłym, potwierdzającego posiadanie wymaganej kategorii C+E. Organ odwoławczy w decyzji nr DL.WIIP.4100.14803.2023 z 30 listopada 2023 r. uznał, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na podstawie art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Jednocześnie wskazał, że zgodnie z art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach zezwolenia na pobyt czasowy udziela się na okres niezbędny do realizacji celu pobytu cudzoziemca, nie dłuższy niż 3 lata, przy czym w przypadku pobytu związanego z wykonywaniem pracy okres ten powinien odpowiadać okresowi, na jaki podmiot powierzający pracę zamierza powierzyć cudzoziemcowi jej wykonywanie. W konsekwencji organ odwoławczy zmienił zaskarżoną decyzję i uchyliwszy decyzję Wojewody Mazowieckiego w całości, udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat, odpowiadający okresowi powierzenia pracy wynikającemu z dokumentacji zgromadzonej w sprawie.

W ocenie zespołu kontrolnego we wszystkich trzech sprawach zachodziły przesłanki do zastosowania art. 132 § 1 k.p.a. Dokumenty przedłożone wraz z odwołaniami usuwały bowiem jedyną okoliczność stanowiącą podstawę wydania decyzji przez organ I instancji, tj. brak potwierdzenia posiadania przez cudzoziemców kwalifikacji wymaganych do wykonywania pracy w zawodach regulowanych. W sprawie nr **WSC-II-P.6151.43223.2023** przedłożone wraz z odwołaniem dokumenty jednoznacznie potwierdzały posiadanie przez cudzoziemca kwalifikacji do obsługi urządzeń transportu bliskiego oraz wózków jezdniowych podnośnikowych, wymaganych do wykonywania pracy wskazanej we wniosku. Tym samym usunięta została jedyna przeszkoda uniemożliwiająca uwzględnienie wniosku (a zarazem zarzutów odwołania) w pełnym zakresie. Zgromadzony materiał dowodowy pozwalał również na ustalenie okresu, na jaki powinno zostać udzielone zezwolenie, zgodnie z okresem powierzenia pracy wskazanym przez pracodawcę. W sprawie nr **WSC-II-P.6151.59174.2023** dokumenty dołączone do odwołania potwierdzały spełnienie przez cudzoziemca wymagań niezbędnych do wykonywania pracy kierowcy taksówki, w tym posiadanie odpowiednich uprawnień, orzeczeń lekarskich i psychologicznych oraz licencji związanej z wykonywaniem transportu drogowego osób. Dokumenty te usuwały podstawę odmowy wskazaną przez organ I instancji i potwierdzały spełnienie przesłanek określonych w art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Analogiczna sytuacja wystąpiła w sprawie nr **WSC-IIP. 6151.109339.2022**, w której wraz z odwołaniem przedłożono dokumenty potwierdzające posiadanie przez cudzoziemca kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego, w szczególności świadectwo kwalifikacji zawodowej, zezwolenie na pracę typu A, orzeczenia lekarskie i psychologiczne oraz prawo jazdy kategorii C+E. Jednocześnie wyjaśniono, że cudzoziemiec wykonuje pracę wyłącznie w przewozach krajowych, do których przepisy prawa nie wymagają posiadania świadectwa kierowcy. Tym samym usunięta została jedyna okoliczność stanowiąca podstawę wydania decyzji odmownej przez organ I instancji, a zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na wydanie decyzji uwzględniającej żądanie strony oraz określenie okresu zezwolenia zgodnie z okresem powierzenia pracy. We wszystkich trzech sprawach materiał dowodowy zgromadzony po wniesieniu odwołań był kompletny i wystarczający do wydania rozstrzygnięć zgodnych z żądaniami stron, bez konieczności prowadzenia dalszego postępowania wyjaśniającego przez Szefa Urzędu. Potwierdza to fakt, że organ odwoławczy, po analizie dokumentów przedłożonych wraz z odwołaniami, nie przekazał spraw do ponownego rozpoznania ani nie wzywał strony do przedłożenia dodatkowych dokumentów, lecz uchyliwszy decyzję Wojewody Mazowieckiego orzekł co do istoty. W konsekwencji zespół kontrolny stwierdza, iż organ I instancji miał podstawy do uwzględnienia odwołań w trybie autokontroli określonym w art. 132 § 1 k.p.a. i zastosowania w tych sprawach zasady względnej dewolutywności odwołania.

- **WSC-II-P.6151.59362.2023** – w dniu 23 października 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji wskazał, że nie została spełniona przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 5 ustawy o cudzoziemcach, ponieważ deklarowane wynagrodzenie w wysokości 23,50 zł brutto za godzinę, przy wykonywaniu pracy w wymiarze 84 godzin, nie zapewniało osiągnięcia minimalnego wynagrodzenia za pracę wynoszącego wówczas 3600 zł brutto miesięcznie. Organ przyjął bowiem, że wskazany wymiar pracy odnosi się do 84 godzin miesięcznie. W odwołaniu strona podniosła, że organ błędnie zinterpretował dane zawarte w załączniku nr 1 do wniosku pobytowego, podpisanego przez pracodawcę w dniu 13 lipca 2023 r., wskazując, iż wymiar pracy wynosi 84 godziny tygodniowo, a nie miesięcznie. Na potwierdzenie tej okoliczności do odwołania dołączono kolejny zał. nr 1 podpisany przez pracodawcę w dniu 1 lutego 2024 r., z którego jednoznacznie wynikało, że cudzoziemka wykonuje pracę w wymiarze 84 godzin tygodniowo. Oznaczało to, że deklarowane wynagrodzenie znacząco przekraczało wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, a tym samym spełniona została przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 5 ustawy o cudzoziemcach. Rozpoznając sprawę oraz wydając decyzję nr DL.WIIP.4100.3369.2024 z dnia 5 marca 2024 r., Szef Urzędu stwierdził, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do ograniczenia okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy i pracę do jednego roku. W ustaleniach faktycznych wskazał, że cudzoziemka wykonuje pracę za wynagrodzeniem 27,70 zł brutto za godzinę w wymiarze 84 godzin tygodniowo. Jednocześnie organ odwoławczy zwrócił uwagę, że zgodnie z art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach zezwolenie na pobyt czasowy powinno zostać udzielone na okres odpowiadający okresowi, na jaki podmiot zamierza powierzyć

cudzoziemcowi wykonywanie pracy. W konsekwencji zmienił decyzję organu I instancji poprzez udzielenie zezwolenia na okres 3 lat, zgodny z okresem powierzenia pracy wynikającym z dokumentacji sprawy.

- **WSC-II-P.6151.7.2023** – w dniu 25 lipca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji podniósł, że mimo skutecznie doręczonego wezwania strona nie złożyła miarodajnych dokumentów potwierdzających, że została spełniona przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 5 ustawy o cudzoziemcach, dotyczącej wysokości wynagrodzenia. W odwołaniu strona przedłożyła załącznik nr 1 podpisany przez pracodawcę w dniu 29 sierpnia 2023 r. oraz umowę zlecenia z dnia 1 lipca 2023 r. Z dokumentów tych wynikało, że cudzoziemiec miał wykonywać pracę w wymiarze 155 godzin miesięcznie za wynagrodzeniem w wysokości 23,50 zł brutto za godzinę. Przedłożone dowody umożliwiały ustalenie wysokości miesięcznego wynagrodzenia i potwierdzały spełnienie wymogu określonego w art. 114 ust. 1 pkt 5 ustawy o cudzoziemcach. Rozpoznając sprawę organ odwoławczy w decyzji nr DL.WIIP.4100.12772.2023 z 24 października 2023 r. uznał, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę. Jednocześnie wskazał, że zgodnie z art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach okres ważności zezwolenia powinien odpowiadać okresowi, na jaki podmiot powierzający pracę zamierza zatrudniać cudzoziemca.

W ocenie zespołu kontrolnego w obu sprawach zachodziły przesłanki do zastosowania art. 132 § 1 k.p.a. Dokumenty przedłożone wraz z odwołaniami usuwały bowiem jedyne okoliczności stanowiące podstawę wydania przez organ I instancji decyzji niezgodnych z żądaniem stron. W sprawie nr WSC-II-P.6151.5963.2023 dokumenty dołączone do odwołania pozwalały na jednoznaczne ustalenie rzeczywistego wymiaru czasu pracy cudzoziemki, a tym samym prawidłowe wyliczenie wysokości wynagrodzenia. Usunięta została zatem wątpliwość stanowiąca podstawę uznania przez organ I instancji, że nie została spełniona przesłanka określona w art. 114 ust. 1 pkt 5 ustawy o cudzoziemcach. Zgromadzony materiał dowodowy potwierdzał, że deklarowane warunki zatrudnienia zapewniały wynagrodzenie przekraczające minimalne wynagrodzenie za pracę. W sprawie nr WSC-II-P.6151.7.2023 dokumenty przedłożone wraz z odwołaniem umożliwiały ustalenie wysokości miesięcznego wynagrodzenia cudzoziemca oraz potwierdzały spełnienie wymogu określonego w art. 114 ust. 1 pkt 5 ustawy o cudzoziemcach. Tym samym usunięte zostały braki dowodowe stanowiące wyłączną podstawę wydania decyzji odmownej. W obu sprawach materiał dowodowy zgromadzony po wniesieniu odwołań był kompletny i wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia spraw zgodnie z żądaniami stron, bez konieczności przeprowadzania dodatkowych czynności wyjaśniających. Potwierdza to fakt, że organ odwoławczy nie przekazał spraw do ponownego lecz udzielił wnioskowanego zezwolenia i orzekł co do ich istoty, nie wzywając strony do dostarczenia innych dokumentów. Oznacza to, że po wpłynięciu odwołań organ I instancji dysponował pełnym materiałem dowodowym, pozwalającym na uwzględnienie odwołań w trybie autokontroli określonym w art. 132 § 1 k.p.a. Ponadto sprawa nr WSC-II-P.6151.5963.2023 wskazuje na nieprawidłową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego przez organ I instancji, polegającą na błędnej interpretacji danych dotyczących wymiaru czasu pracy, co skutkowało wadliwym ustaleniem niespełnienia przesłanki dotyczącej minimalnego wynagrodzenia.

- **WSC-II-P.6151.104823.2022** – decyzją z dnia 9 czerwca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że z okoliczności sprawy wynika możliwość wykonywania przez stronę pracy już w 2021 r., jednak do akt nie została przedłożona deklaracja podatkowa PIT za ten rok. W konsekwencji organ uznał, że brak jest podstaw do udzielenia zezwolenia na okres odpowiadający okresowi powierzenia pracy. W odwołaniu strona podniosła, że w toku postępowania przedłożyła wszystkie dokumenty wymagane przez organ. Na potwierdzenie swoich twierdzeń załączyła kopię wezwania z dnia 9 marca 2023 r., z którego wynikało, że organ żądał przedstawienia deklaracji PIT-37 za rok poprzedni. Strona wskazała, że skoro wniosek został złożony w 2023 r., obowiązek ten dotyczył deklaracji za 2022 r., która została złożona do akt sprawy zgodnie z treścią wezwania. Cudzoziemiec podniósł, że nie widzi żadnego niedopatrzenia ze swojej strony ani nieprzedłożenia wymaganych dokumentów, a wydanie karty na tak krótki okres jest bardzo dużym utrudnieniem, ponieważ proces składania

wniosku o udzielenie zezwolenia „jest pracochłonny i bardzo długi w czasie”. Decyzja Wojewody Mazowieckiego z 9 czerwca 2023 r. wydana po rozpatrzeniu wniosku złożonego 18 listopada 2022 r. została odebrana przez stronę 3 listopada 2023 r. Organ I instancji udzielił zezwolenia na pobyt z terminem do 9 czerwca 2024 r., zatem by uzyskać kolejne przedłużenie zezwolenia cudzoziemiec musiałby wkrótce po uzyskaniu na podstawie omawianej decyzji zezwolenia, wystąpić z kolejnym wnioskiem. Rozpoznając sprawę organ odwoławczy uznał, że przy ustalaniu okresu ważności zezwolenia na pobyt czasowy organ I instancji powinien kierować się dyspozycją art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, zgodnie z którym zezwolenia udziela się na okres niezbędny do realizacji celu pobytu cudzoziemca. W przypadku zezwolenia na pobyt czasowy i pracę okres ten co do zasady powinien odpowiadać okresowi zatrudnienia wskazanemu przez podmiot powierzający wykonywanie pracy w załączniku nr 1 do wniosku, z zastrzeżeniem, że nie może przekraczać 3 lat. W związku z tym Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w decyzji nr DL.WIIP.O.4100.15780.2023 z 15.12.2023 r. uznał, że ograniczenie przez Wojewodę Mazowieckiego okresu obowiązywania zezwolenia do jednego roku było nieuzasadnione, skoro w sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, a jednocześnie nie wystąpiły okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia zezwolenia. W konsekwencji organ II instancji zmienił zaskarżoną decyzję, poprzez uchylenie decyzji Wojewody i udzielenie cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat, odpowiadający okresowi powierzenia pracy wynikającemu z materiału dowodowego gromadzonego w sprawie.

- **WSC-II-P.6151.26685.2023** – decyzją z dnia 22 sierpnia 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że z okoliczności sprawy wynika, że aplikująca przebywała na terytorium Polski w 2022 r. na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy wydanego w celu wykonywania pracy. Strona nie przedstawiła deklaracji podatkowej PIT-37 lub 40 za ubiegły rok podatkowy wraz z dowodem złożenia do urzędu skarbowego (tzw. UPO). Wojewoda uznał za zasadne udzielenie zezwolenia na czas jednego roku. W odwołaniu strona podniosła, że w toku postępowania przedłożyła wszystkie dokumenty wymagane przez organ. Jednocześnie do odwołania Cudzoziemka dołączyła zeznanie podatkowe za rok 2022 (deklarację PIT-37) wraz z UPO. Rozpoznając sprawę organ odwoławczy uznał, że organ I instancji, ustalając okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, nieprawidłowo zastosował art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach. Wskazał, że okres obowiązywania zezwolenia powinien co do zasady odpowiadać deklarowanemu przez pracodawcę okresowi zatrudnienia, nie dłuższemu niż 3 lata. W konsekwencji uznał (decyzja Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, nr DL.WIIP.O.4100.17680.2023 z 14 lutego 2024 r.) że ograniczenie okresu zezwolenia do jednego roku było nieuzasadnione i zmienił zaskarżoną decyzję, uchylając decyzję organu I instancji i udzielając zezwolenia na okres zgodny z okresem powierzenia pracy wynikającym z akt sprawy.
- **WSC-II-P.6151.12964.2023** – decyzją z dnia 5 czerwca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że z okoliczności sprawy wynika, że aplikujący nie przedstawił deklaracji podatkowej PIT-37 lub 40 za ubiegły rok podatkowy wraz z UPO. W odwołaniu strona podniosła, że w toku postępowania przedłożyła wszystkie dokumenty wymagane przez organ. Jednocześnie do odwołania Cudzoziemiec dołączył zeznanie podatkowe za rok 2021 oraz 2022 (deklarację PIT-37) wraz z UPO, aktualne ZUS RCA oraz aktualny zał. nr 1 podpisany w dniu 9 listopada 2023 r. Rozpoznając sprawę, organ odwoławczy uznał, że organ I instancji, ustalając okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, nieprawidłowo zastosował art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach. Wskazał w decyzji nr DL.WIIP.O.4100.16412.2023 z 09.01.2024 r., że okres obowiązywania zezwolenia powinien co do zasady odpowiadać deklarowanemu przez pracodawcę okresowi zatrudnienia, nie dłuższemu niż 3 lata. W konsekwencji uznał, że ograniczenie okresu zezwolenia do jednego roku było nieuzasadnione i zmienił zaskarżoną decyzję, uchylając decyzję Wojewody Mazowieckiego i udzielając zezwolenia na okres zgodny z okresem powierzenia pracy wynikającym z akt sprawy.

- WSC-II-P.6151.21019.2023** – decyzją z dnia 7 czerwca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że z okoliczności sprawy wynika, że Aplikujący nie przedstawił deklaracji podatkowej PIT-37 lub 40 za ubiegły rok podatkowy wraz z UPO. Od powyższej decyzji strona wniosła odwołanie, dołączając jednocześnie aktualny załącznik nr 1 do wniosku podpisany przez podmiot powierzający pracę w dniu 28 listopada 2023 r. oraz PIT 37 za 2022 r. wraz z UPO. Rozpoznając sprawę, organ odwoławczy uznał (decyzja nr DL.WIIPO.4100.17041.2023 z 12 stycznia 2024 r.), że organ I instancji ustalając okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy i pracę nieprawidłowo zastosował art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach. Wskazał, że okres obowiązywania zezwolenia powinien co do zasady odpowiadać deklarowanemu przez pracodawcę okresowi zatrudnienia, nie dłuższemu niż 3 lata. W konsekwencji uznał, że ograniczenie okresu zezwolenia do jednego roku było nieuzasadnione i zmienił zaskarżoną decyzję, udzielając zezwolenia na okres zgodny z okresem powierzenia pracy wynikającym z akt sprawy. Wymaga jednak zaznaczenia w tej sprawie, że odwołanie zostało przekazane do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z przekroczeniem terminu określonego w art. 133 k.p.a. W ocenie zespołu kontrolnego sprawa nr WSC-II-P.6151.104823.2022 wskazuje na nieprawidłowości w zakresie oceny zgromadzonego materiału dowodowego oraz ustalania okoliczności mających znaczenie dla określenia okresu, na jaki powinno zostać udzielone zezwolenie na pobyt czasowy i pracę. Organ I instancji przyjął, że brak deklaracji podatkowej za 2021 r. uniemożliwia udzielenie zezwolenia na okres odpowiadający okresowi powierzenia pracy, pomimo że z treści wezwania skierowanego do strony wynikał obowiązek przedłożenia deklaracji podatkowej za rok poprzedni, tj. za rok 2022. Strona wykazała, że wykonała obowiązki wynikające z wezwania organu. Okoliczności sprawy wskazują zatem na nieprawidłową ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, która doprowadziła do ograniczenia okresu udzielonego zezwolenia. Natomiast w sprawach nr WSC-I-P.6151.26685.2023, WSC-II-P.6151.12964.2023 oraz WSC-IIP.6151.21019.2023 dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań wskazanych przez organ I instancji zostały przedłożone wraz z odwołaniami. W sprawie nr WSC-II-P.6151.26685.2023 była to deklaracja PIT-37 za 2022 r. wraz z UPO. W sprawie nr WSC-II-P.6151.12964.2023 strona przedłożyła deklaracje PIT-37 za lata 2021 i 2022 wraz z UPO, aktualny raport ZUS RCA oraz aktualny załącznik nr 1 do wniosku. Natomiast w sprawie WSC-IIP.6151.21019.2023 była to deklaracja PIT-37 za 2022 r. wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru oraz zał. nr 1. Wskazane dokumenty, przekazane przez stronę wraz z odwołaniem, usuwały jedyne okoliczności, które w ocenie organu I instancji uzasadniały ograniczenie okresu udzielonego zezwolenia do jednego roku. We wszystkich czterech sprawach organ odwoławczy uznał, że nie zachodzą przeszkody do udzielenia zezwoleń na okres odpowiadający celowi pobytu oraz okresowi powierzenia pracy wskazanemu przez pracodawcę. Ostateczne w toku administracyjnym rozstrzygnięcia Szefa Urzędu potwierdziły, że przesłanki uzasadniające ograniczenie okresu zezwoleń do jednego roku nie występowały albo zostały usunięte wraz z wniesieniem odwołań. W ocenie zespołu kontrolnego w omawianych sprawach organ I instancji dysponował podstawami do uwzględnienia odwołań w trybie autokontroli określonym w art. 132 § 1 k.p.a., bez konieczności przekazywania spraw organowi odwoławczemu.
- WSC-II-P.6151.32258.2023** – decyzją z dnia 1 sierpnia 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku. Uzasadniając ograniczenie okresu obowiązywania zezwolenia, organ wskazał, że w Krajowym Rejestrze Sądowym (dalej: KRS) brak było informacji o złożeniu przez pracodawcę sprawozdań finansowych do Centralnej Informacji KRS. Zdaniem organu krótszy okres zezwolenia miał umożliwić ponowną weryfikację sytuacji pracodawcy, warunków zatrudnienia oraz realizacji celu pobytu cudzoziemca. W odwołaniu strona wyjaśniła przyczyny braku złożenia sprawozdań finansowych, wskazując, że jeden ze współników spółki, przebywający na Ukrainie, nie miał możliwości przyjazdu do Polski ani odnowienia podpisu elektronicznego niezbędnego do zatwierdzenia dokumentów. Na potwierdzenie prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawidłowej sytuacji finansowo-prawnej pracodawcy przedłożono m.in. deklaracje CIT-8 wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru oraz zaświadczenie o niezaleganiu w opłacie składek ZUS. Organ odwoławczy uznał w decyzji nr DL.WIIPO.4100.17748.2023 z 07 marca 2024 r., że zgromadzony materiał dowodowy nie dawał podstaw do ograniczenia okresu

zezwolenia do jednego roku. Wskazał ponadto, że zgodnie z art. 98 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, okres ważności zezwolenia powinien odpowiadać okresowi, na jaki podmiot powierzający pracę zamierza zatrudniać cudzoziemca. W konsekwencji decyzja została zmieniona poprzez udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat, zgodny z okresem powierzenia pracy wynikającym z akt sprawy. W ocenie kontrolujących, okoliczności podniesione w odwołaniu, w szczególności wyjaśnienie przyczyn niezłożenia sprawozdań finansowych do Krajowego Rejestru Sądowego, związanych z obiektywnymi trudnościami w uzyskaniu przez jednego ze współników przebywającego na Ukrainie ważnego podpisu elektronicznego niezbędnego do zatwierdzenia i złożenia tych dokumentów, a także przedłożone deklaracje CIT-8 wraz z urzędowym poświadczeniem odbioru oraz zaświadczenie o niezaleganiu w opłacaniu składek na ubezpieczenia społeczne, potwierdzały zarówno faktyczne prowadzenie działalności gospodarczej, jak i stabilną sytuację finansową pracodawcy. Okoliczności te mogły stanowić podstawę do zastosowania przez Wojewodę Mazowieckiego instytucji autokontroli, o której mowa w art. 132 § 1 k.p.a. Przedłożony wraz z odwołaniem materiał dowodowy usuwał bowiem wątpliwości, które legły u podstaw ograniczenia okresu obowiązywania zezwolenia do jednego roku. Zgromadzone dokumenty wskazywały, że brak sprawozdań finansowych w KRS nie był następstwem zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, pogorszenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy ani uchylania się od obowiązków rejestrowych, lecz wynikał z nadzwyczajnych okoliczności, pozostających poza kontrolą spółki.

- **WSC-II-P.6151.42734.2023** – decyzją z dnia 6 września 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres trzech lat. Od przedmiotowej decyzji strona wniosła odwołanie, wskazując na nieprawidłowe określenie stanowiska pracy w sentencji decyzji. Cudzoziemka wyjaśniła, że posiada zezwolenie na pracę typu A i wykonuje pracę na stanowisku „Zastępca dyrektora szkoły – Head of Secondary” na podstawie umowy o pracę zawartej z The British School. Jak wynikało z treści odwołania, niezgodność pomiędzy stanowiskiem wskazanym w decyzji a faktycznie zajmowanym stanowiskiem była następstwem omyłki popełnionej przy sporządzaniu załącznika nr 1 do wniosku pobytowego, polegającej na pominięciu drugiego członu nazwy stanowiska, tj. „Head of Secondary”. Na potwierdzenie powyższego strona przedłożyła poprawiony załącznik nr 1, w którym stanowisko zostało określone jako „Zastępca dyrektora szkoły – Head of Secondary”. Należy zauważyć, że wskazana przez stronę nieścisłość nie dotyczyła rzeczywistej zmiany warunków zatrudnienia, lecz sposobu oznaczenia stanowiska zajmowanego przez cudzoziemkę. Mając na uwadze okoliczności sprawy, organ odwoławczy uznał za zasadne uchylenie zaskarżonej decyzji Wojewody Mazowieckiego w części dotyczącej stanowiska pracy oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na stanowisku „Zastępca dyrektora szkoły – Head of Secondary” (decyzja nr DL.WIIP.4100.16333.2023 z 18 stycznia 2024 r.). W ocenie zespołu kontrolnego w powyższej sprawie istniały podstawy do rozważenia przez organ I skorzystania z instytucji autokontroli określonej w art. 132 k.p.a. i odpowiedniej zmiany rozstrzygnięcia zgodnie z żądaniem strony. Względnie, w zależności od okoliczności sprawy, instancji zastosowania trybu przewidzianego w Kodeksie postępowania administracyjnego w art. 113 k.p.a. dotyczącego sprostowania oczywistych omyłek. Zastosowanie wskazanych trybów mogłoby pozwolić na usunięcie rozbieżności dotyczącej nazwy stanowiska już na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego, bez konieczności angażowania organu odwoławczego.
- **WSC-II-P.6151.78407.2023** – decyzją z dnia 8 grudnia 2023 r. Wojewoda Mazowiecki udzielił cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres niespełna czterech miesięcy. Uzasadniając ograniczenie okresu obowiązywania zezwolenia, organ wskazał, że Strona nie przedłożyła informacji starosty o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy na lokalnym rynku pracy ani innego dokumentu potwierdzającego spełnienie tego wymogu. W konsekwencji organ uznał za zasadne udzielenie zezwolenia wyłącznie do dnia 29 marca 2024 r., tj. do ostatniego dnia ważności wizy krajowej wydanej w ramach programu Poland Business Harbour, która w okresie swojej ważności uprawniała cudzoziemkę do wykonywania pracy bez konieczności uzyskania zezwolenia na pracę.

Od powyższej decyzji pełnomocnik Strony wniósł odwołanie, dołączając jednocześnie aktualny załącznik nr 1 do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę oraz informację starosty z dnia 26 października 2023 r. Z obu dokumentów jednoznacznie wynikało, że cudzoziemka miała zostać zatrudniona przez MARKELON Sp. z o.o. na stanowisku specjalisty do spraw wsparcia. Decyzją nr DL.WIIP.O.4100.1325.2024 z 28 lutego 2024 r. organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i orzekł co do istoty sprawy, udzielając cudzoziemce zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat. Należy jednak zaznaczyć, że odwołanie zostało przekazane organowi II instancji po upływie 7-dniowego terminu określonego w art. 133 k.p.a. W ocenie zespołu kontrolnego dokumenty przedłożone wraz z odwołaniem usuwały zarówno faktyczne, jak i prawne podstawy, na których organ pierwszej instancji oparł rozstrzygnięcie ograniczające okres obowiązywania zezwolenia. W szczególności dołączona do odwołania informacja starosty eliminowała jedyną okoliczność, która stanowiła podstawę udzielenia zezwolenia wyłącznie do dnia ważności wizy krajowej. W konsekwencji Wojewoda Mazowiecki dysponował podstawami do uwzględnienia odwołania w całości w trybie autokontroli, o którym mowa w art. 132 k.p.a.

- **WSC-II-P.6151.19917.2023** – w dniu 7 lipca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji podniósł, iż strona mimo skutecznie doręczonego wezwania nie złożyła zaświadczenia z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS) o niezaleganiu przez deklarowanego pracodawcę w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy (dalej: FP) i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (dalej: FGŚP) oraz Fundusz Emerytur Pomostowych (dalej: FEP) oraz zaświadczenia z ZUS o liczbie zgłoszonych pracowników oraz wymiarze doprowadzanych składek przez ostatnie 6 miesięcy oraz dokumentów potwierdzających posiadanie przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi środków finansowych lub źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi oraz potwierdzających prowadzenie rzeczywistej działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej. W przedmiotowej sprawie istotne znaczenie ma fakt, iż strona dołączyła do odwołania aktualne zaświadczenie o niezaleganiu w odprowadzaniu podatków przez AMIN'S IWONA DĄBROWSKA-AMIN wydane w dniu 18.05.2023 r. oraz aktualne zaświadczenie o niezaleganiu przez AMIN'S IWONA DĄBROWSKA-AMIN w opłacaniu składek wystawione przez ZUS w dniu 18.05.2023 r. Organ II instancji zwrócił uwagę, że przesłanka określona w art. 117a ustawy o cudzoziemcach, na którą powołał się Wojewoda, miała w tym okresie orzekania charakter fakultatywny, co oznacza, że jej wystąpienie nie skutkowało automatycznie obowiązkiem odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę. Uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozostający w dyspozycji organu I instancji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją z 27 października 2023 r. uchylił w całości decyzję Wojewody Mazowieckiego i udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat. W swojej decyzji nr DL.WIIP.O.4100.11728.2023 Szef Urzędu uznał, iż dokumenty załączone do odwołania potwierdzają posiadanie przez pracodawcę środków finansowych niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi.
- **WSC-II-P.6151.65780.2023** dni 30 października 2023 r. Wojewoda Mazowiecki na podstawie art. 100 ust. 1 pkt 1 i art. 117a w zw. Z art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach odmówił wnioskodawcy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W uzasadnieniu decyzji organ I instancji podniósł, iż strona mimo skutecznie doręczonego wezwania nie złożyła zaświadczenia z ZUS o niezaleganiu przez deklarowanego pracodawcę w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP oraz FEP oraz zaświadczenia z ZUS o liczbie zgłoszonych pracowników oraz wymiarze doprowadzanych składek przez ostatnie 6 miesięcy oraz dokumentów potwierdzających posiadanie przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi środków finansowych lub źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi oraz potwierdzających prowadzenie rzeczywistej działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej. W przedmiotowej sprawie istotne znaczenie ma fakt, iż strona dołączyła do odwołania: aktualne zaświadczenie o niezaleganiu w odprowadzaniu podatków przez podmiot ASIAN DREAM sp. z

o.o., wystawione przez właściwy urząd skarbowy w dniu 19 grudnia 2023 r., aktualne zaświadczenie o niezaleganiu przez ASIAN DREAM sp. z o.o. w opłacaniu składek wystawione przez ZUS w dniu 18.12.2023 r. oraz zeznanie podatkowe CIT- 8 wraz z dowodem nadania do Urzędu Skarbowego za rok 2022. Uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozostający również po wniesieniu odwołania w dyspozycji organu I instancji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzją nr DL.WIIP.4100.592.2024

z dnia 13 lutego 2024 r. uchylił decyzję Wojewody Mazowieckiego w całości i udzielił cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat. Organ II instancji zwrócił ponadto uwagę, że przesłanka określona w art. 117a ustawy o cudzoziemcach ma charakter fakultatywny, co oznacza, że jej wystąpienie nie skutkuje automatycznie obowiązkiem odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.

- **WSC-II-P.6151.13750.2023** – decyzją z 9 czerwca 2023 r. Wojewoda Mazowiecki odmówił cudzoziemcowi udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazano niewykazanie przez podmiot powierzający pracę spełnienia warunków określonych w art. 117a ustawy o cudzoziemcach. Organ I instancji podkreślił, że do akt sprawy nie dołączono dokumentów potwierdzających sytuację finansową pracodawcy, w szczególności informacji o liczbie zatrudnionych pracowników i wysokości odprowadzanych składek za ostatnie 6 miesięcy, dokumentów potwierdzających posiadanie środków finansowych lub źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań związanych z zatrudnieniem cudzoziemca (np. zaświadczenia o stanie środków na rachunku bankowym lub salda obrotów rachunku), a także sprawozdań finansowych za lata 2020–2021. Strona wraz z odwołaniem przedłożyła zeznania podatkowe CIT-8 podmiotu MUST – TRUST GROUP Sp. z o.o. wraz z dowodami nadania do Urzędu Skarbowego za rok 2021 i 2022. Organ II instancji zwrócił uwagę, że przesłanka określona w art. 117a ustawy o cudzoziemcach ma charakter fakultatywny, co oznacza, że jej wystąpienie nie skutkuje automatycznie obowiązkiem odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę. Uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozostający w dyspozycji organu I instancji, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, decyzją nr DL.WIIP.4100.9813.2023 z 14 marca 2024 r. uchylił decyzję Wojewody Mazowieckiego udzielając cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres 3 lat.

W ocenie zespołu kontrolnego w opisanych sprawach zachodziły przesłanki do zastosowania przez Wojewodę Mazowieckiego instytucji autokontroli, o której mowa w art. 132 § 1 k.p.a. We wszystkich analizowanych postępowaniach zasadniczą przyczyną wydania decyzji odmownych było niewykazanie przez podmioty powierzające wykonywanie pracy cudzoziemcom spełnienia warunków określonych w art. 117a ustawy o cudzoziemcach, w szczególności poprzez nieprzedłożenie dokumentów potwierdzających prowadzenie rzeczywistej działalności gospodarczej oraz posiadanie środków finansowych lub źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi. Po wniesieniu odwołań strony przedłożyły jednak dokumenty odnoszące się bezpośrednio do wskazanych przez organ braków dowodowych, w tym aktualne zaświadczenia o niezaleganiu w opłacaniu podatków i składek na ubezpieczenia społeczne, deklaracje podatkowe CIT-8 wraz z potwierdzeniami ich nadania. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców rozpoznając odwołania nie ograniczył się do uchylenia decyzji i przekazania spraw do ponownego rozpatrzenia, lecz w każdym z analizowanych przypadków wydał decyzje reformatoryjne, udzielając cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i pracę. Oznacza to, że materiał dowodowy zgromadzony po wniesieniu odwołania został uznany za wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia spraw zgodnie z żądaniem stron, bez konieczności prowadzenia dalszego postępowania wyjaśniającego.

Zasadne wydaje się zatem sformułowanie wniosku, iż przypisanie odpowiedniej wagi do instytucji typu samokontrola z dużym prawdopodobieństwem przełoży się na poprawę sprawności całego procesu orzekania w sprawach udzielenia cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy, w którym wszystkie zaangażowane podmioty są przeciążone dużą liczbą bardzo zróżnicowanych spraw.

W toku kontroli stwierdzono uchybienie polegające na braku w aktach spraw dokumentów potwierdzających dokonanie analizy odwołań pod kątem możliwości zastosowania art. 132 k.p.a. **We wszystkich objętych kontrolą sprawach brak było notatek służbowych, adnotacji lub innych dokumentów świadczących o rozważeniu przez organ I instancji zasadności uwzględnienia odwołania** w trybie samokontroli przed przekazaniem sprawy organowi odwoławczemu. Za udokumentowanie takiej analizy nie można uznać pisma przewodniego przekazującego odwołanie wraz z aktami sprawy do organu II instancji, zawierającego jedynie lakoniczną informację, że przytoczone w odwołaniu od decyzji argumenty nie pozwalają na zmianę decyzji w trybie art. 132 k.p.a. Powyższe utrudniało ocenę prawidłowości działania organu oraz weryfikację realizacji możliwości zastosowania kompetencji autokontroli wynikających z art. 132 k.p.a. Stwierdzono przypadki przekazywania odwołań organowi odwoławczemu z naruszeniem terminu określonego w art. 133 k.p.a. Analiza akt wykazała, że w części badanych postępowań odwołania były przekazywane organowi II instancji po upływie 7 dni od dnia ich otrzymania. Powyższe działanie stanowiło naruszenie obowiązku niezwłocznego przekazania odwołania wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu i mogło przyczyniać się do wydłużenia czasu trwania postępowania odwoławczego oraz opóźnienia w ostatecznym załatwieniu spraw. Jednocześnie należy wskazać, że przekroczenie terminu określonego w art. 133 k.p.a. wyklucza możliwość skorzystania z instytucji samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a., gdyż organ I instancji może uwzględnić odwołanie we własnym zakresie wyłącznie przed przekazaniem odwołania organowi odwoławczemu i w terminie przewidzianym na dokonanie tej czynności. **Nieprawidłowość stwierdzono w 58 postępowaniach, co stanowiło 21% ogółu spraw objętych kontrolą.**

W toku kontroli stwierdzono ponadto przypadki nieuwzględnienia przez organ I instancji utrwalonej w tamtym okresie linii orzeczniczej organu odwoławczego, dotyczącej ustalania okresu ważności zezwoleń na pobyt czasowy i pracę. Analiza badanych spraw wykazała, że pomimo wielokrotnego uchylania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji Wojewody w zakresie okresu udzielanego zezwolenia oraz wydawania rozstrzygnięć przyznających zezwolenia na czas odpowiadający okresowi zatrudnienia deklarowanemu przez pracodawcę, organ I instancji nadal wydawał decyzje ograniczające okres ważności zezwoleń do jednego roku. **Stwierdzono to w 87 postępowaniach, co stanowiło 32% ogółu spraw objętych kontrolą.** Przyczyną skrócenia okresu obowiązywania zezwoleń nie były okoliczności wynikające z przepisów prawa ani z indywidualnej oceny stanu faktycznego danej sprawy, lecz, jak wynika z uzasadnień decyzji, przyjmowane przez Wojewodę Mazowieckiego założenie potrzeby wcześniejszej weryfikacji realizacji celu pobytu lub warunków zatrudnienia. W szczególności organ uzasadniał skrócenie okresu obowiązywania zezwoleń następującymi okolicznościami:

- udzielaniem cudzoziemcowi pierwszego zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, wskazując, że okres jednego roku umożliwi organowi w niedługim czasie weryfikację warunków zatrudnienia określonych w decyzji oraz realizacji deklarowanego celu pobytu⁸.

⁸ Dotyczyło: WSC-II-P.6151.85815.2022, WSC-II-P.6151.7393.2023, WSC-II-P.6151.96867.2023, WSC-II-P.6151.11342.2023, WSC-II-P.6151.17947.2023, WSC-II-P.6151.21361.2023, WSC-II-P.6151.29460.2023, WSC-II-P.6151.7773.2023, WSC-II-P.6151.59169.2022, WSC-II-P.6151.19914.2023, WSC-II-P.6151.96392.2022, WSC-II-P.6151.13893.2023, WSC-II-P.6151.68144.2022, WSC-II-P.6151.81268.2022, WSC-II-P.6151.5057.2023, WSC-II-P.6151.9553.2022, WSC-II-P.6151.107155.2022, WSC-II-P.6151.31708.2023, WSC-II-P.6151.22332.2023, WSC-II-P.6151.36106.2023, WSC-II-P.6151.48101.2023, WSC-II-P.6151.96009.2022, WSC-II-P.6151.27636.2023, WSC-II-P.6151.46247.2023, WSC-II-P.6151.91095.2023, WSC-II-P.6151.19375.2023, WSC-II-P.6151.26134.2023, WSC-II-P.6151.25128.2023, WSC-II-P.6151.30442.2023, WSC-II-P.6151.12510.2023, WSC-II-P.6151.15860.2023, WSC-II-P.6151.23651.2023, WSC-II-P.6151.106999.2022, WSC-II-P.6151.59688.2022, WSC-II-P.6151.91491.2022, WSC-II-P.6151.17897.2023, WSC-II-P.6151.112876.2022, WSC-II-P.6151.52205.2023, WSC-II-P.6151.29479.2023, WSC-II-P.6151.15186.2023, WSC-II-P.6151.109195.2022, WSC-II-P.6151.31202.2023, WSC-II-P.6151.50338.2023, WSC-II-P.6151.112927.2022, WSC-II-P.6151.101124.2022, WSC-II-P.6151.9164.2023, WSC-II-P.6151.13109.2023, WSC-II-P.6151.6065.2023, WSC-II-P.6151.13594.2023, WSC-II-P.6151.52012.2023, WSC-II-P.6151.91376.2022, WSC-II-P.6151.3794.2023, WSC-II-P.6151.20674.2023, WSC-II-P.6151.36558.2023, WSC-II-P.6151.7751.2023, WSC-II-P.6151.100516.2022, WSC-II-P.6151.6375.2023, WSC-II-P.6151.31441.2022, WSC-II-P.6151.19542.2022, WSC-II-P.6151.14510.2023, WSC-II-P.6151.11846.2023, WSC-II-P.6151.11667.2023, WSC-II-P.6151.50643.2023, WSC-II-P.6151.27670.2023, WSC-II-P.6151.13575.2023, WSC-II-P.6151.101138.2022, WSC-II-P.6151.12184.2023, WSC-II-P.6151.12884.2023, WSC-II-P.6151.107167.2022.

- krótkim okresem funkcjonowania podmiotu powierzającego wykonywanie pracy na polskim rynku, ustalonym na podstawie danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS), co, zdaniem organu, uzasadniało udzielenie zezwolenia na okres jednego roku w celu późniejszej weryfikacji warunków zatrudnienia i realizacji celu pobytu przez cudzoziemca⁹.
- zawarciem z cudzoziemcem umowy cywilnoprawnej, które, według organu, mogło stanowić próbę obejścia art. 22 Kodeksu pracy, co w ocenie Wojewody uzasadniało ograniczenie okresu ważności zezwolenia do jednego roku¹⁰.

Powyższa praktyka wydawania zezwoleń niejako na próbę pozostawała niezgodna z utrwaloną linią orzecniczą Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców, zgodnie z którą okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy i pracę powinien co do zasady odpowiadać okresowi zatrudnienia wynikającemu z dokumentów stanowiących podstawę rozstrzygnięcia, o ile w sprawie nie występują konkretne, indywidualnie ustalone okoliczności uzasadniające wydanie zezwolenia na krótszy okres. Samo założenie potrzeby późniejszej weryfikacji realizacji celu pobytu lub warunków zatrudnienia nie stanowi wystarczającej podstawy do ograniczenia okresu ważności zezwolenia. Co więcej, praktyka ta mogła przyczyniać się do pogłębiania systemowych zatorów w prowadzeniu postępowań. Analiza spraw objętych kontrolą wskazuje bowiem, że w przypadku udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na okres jednego roku zamiast trzech lat, cudzoziemiec był zmuszony do ponownego wszczęcia procedury uzyskania kolejnego zezwolenia już po upływie kilku miesięcy. W konsekwencji zwiększała się liczba prowadzonych postępowań, przy czym stale rosnący wpływ spraw nie dawał gwarancji wydania kolejnego zezwolenia przed upływem okresu ważności dotychczasowego.

Prowadzi to w dłuższej perspektywie do systemowych problemów w postaci powiększania zaległości – tak w Wydziale Spraw Cudzoziemców Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego, jak i w organie odwoławczym.

Należy pamiętać, że dłuższe okresy rozpatrywania spraw oraz konieczność rozładowania zaległości, powodują również spiętrzenie wypadkowych postępowań, takich jak np. ponaglenia czy skargi, których zasadność pociąga za sobą konsekwencje dla poszczególnych organów łącznie z karami finansowymi. Tym istotniejsze jest przemyślane zarządzanie przepływem spraw i przyjęcie optyki, że dany organ orzekający jest częścią całej architektury krajowego systemu legalizacji pobytu cudzoziemców.

Jak wynika z informacji własnych dostępnych organowi kontrolującemu, Wojewoda Mazowiecki odszedł w ostatnim czasie od opisanej wyżej praktyki udzielania rocznego okresu zezwolenia na pobyt czasowy.

2. We wszystkich postępowaniach stwierdzono brak kopii odwołania w aktach sprawy przekazanych do kontroli. Powyższe uchybienie utrudniało odtworzenie pełnego przebiegu postępowania odwoławczego oraz weryfikację czynności podejmowanych przez organ I instancji po wniesieniu środka zaskarżenia; w szczególności ocenę, czy zachodziły przesłanki do zastosowania instytucji samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a. Brak kompletnej dokumentacji w aktach sprawy narusza zasadę należytego dokumentowania przebiegu postępowania administracyjnego i ogranicza możliwość przeprowadzenia rzetelnej kontroli prawidłowości działania organu. Kontrolujący odnotowali, iż z wyjaśnień nadesłanych przez skontrolowany organ wynika, że odwołania są przechowywane w formie skanów w systemie obsługi spraw inPOL, do którego dostęp na bieżąco mają pracownicy Wydziału Spraw Cudzoziemców Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego. Mając jednak na uwadze, że podstawowym sposobem prowadzenia spraw pozostają akta papierowe, sformułowanie zarzutu dotyczącego niekompletnej dokumentacji postępowania jest zasadne.

* * *

⁹ Dotyczyło: WSC-II-P.6151.107630.2022, WSC-II-P.6151.28291.2023, WSC-II-P.6151.60633.2023, WSC-II-P.6151.29842.2023, WSC-II-P.6151.38498.2023, WSC-II-P.6151.67335.2023; WSC-II-P.6151.15449.2023, WSC-II-P.6151.102929.2022.

¹⁰ Dotyczyło: WSC-II-P.6151.82310.2022, WSC-II-P.6151.44276.2023, WSC-II-P.6151.13352.2023, WSC-II-P.6151.23340.2023, WSC-II-P.6151.20184.2023, WSC-II-P.6151.11073.2022, WSC-II-P.6151.29239.2023, WSC-II-P.6151.8956.2023.

Realizację przez Wojewodę Mazowieckiego zadań w zakresie stosowania instytucji samokontroli, o której mowa w art. 132 § 1 k.p.a., zespół kontrolny ocenia **pozytywnie z nieprawidłowościami**. Podkreślić należy jednak, że stwierdzone 8% spraw w relatywnie niewielkiej próbie, w których Wojewoda Mazowiecki mógł rozważyć zastosowanie autokontroli, ocenić należy jako wysoki odsetek, który mógłby przełożyć się na ocenę negatywną.

Ocena końcowa uwzględnia jednak zarówno wspomniane wyniki kontroli konkretnych postępowań, jak i szerszy kontekst, tj. fakt, że Wojewoda Mazowiecki przyjmuje największą w kraju liczbę wniosków o legalizację pobytu cudzoziemców. Zarządzenie takim wolumenem spraw powoduje, że kontrolowany podmiot mierzy się z szeregiem wyzwań, które determinować mogą decyzje o stosowaniu praktycznych rozwiązań, również w zakresie obsługi wpływających odwołań i ich analizy pod kątem zastosowania art. 132 k.p.a. Sformułować należy jednak wniosek, że wdrożenie w tym obszarze konkretnych i relatywnie niewielkich zmian może przełożyć się na zmniejszenie liczby prowadzonych postępowań oraz skrócenie ich terminów w obu instancjach – zwłaszcza że organ wyższego stopnia w tego typu sprawach wydawał często orzeczenia reformatoryjne.

W badanym okresie Wojewoda Mazowiecki wydał zaledwie 28 decyzji w trybie art. 132 k.p.a., podczas gdy Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wydał 2 736 decyzji reformatoryjnych dotyczących rozstrzygnięć tego organu. Przykładając do tej liczby uzyskany w wyniku kontroli wynik, wskazujący, że odsetek spraw, w których możliwe było zastosowanie samokontroli, wyniósł 8%, można uznać, że w przypadku 219 z tych spraw Wojewoda mógł rozważyć zastosowanie tego trybu. Nawet przy uwzględnieniu, że omawiany przepis Kodeksu Postępowania Administracyjnego nie narzuca obowiązku zastosowania względnej dewolutywności odwołania – wskazać należy na istnienie relatywnie wysokiego potencjału wykorzystania instytucji samokontroli przez organ pierwszej instancji.

Podstawę do sformułowania oceny **pozytywnej z nieprawidłowościami** stanowi ustalenie, że zasadniczo postępowania objęte kontrolą były prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. W większości badanych spraw odwołania były przekazywane organowi odwoławczemu z zachowaniem terminu określonego w art. 133 k.p.a., a postępowania prowadzono zgodnie z obowiązującymi regulacjami (choć stwierdzono 21% procent przekazań po terminie). Na podwyższenie oceny wpłynęło również ustalenie, że wszystkie odwołania przekazywano po upływie co najmniej 2 dni od dnia ich wpływu do Wydziału Spraw Cudzoziemców, co zapewniało możliwość przeprowadzenia rzetelnej analizy pod kątem zastosowania art. 132 k.p.a. Uwzględniono również fakt, że zarówno kadra kierownicza, jak i pracownicy Wydziału Spraw Cudzoziemców uczestniczyli w szkoleniach z zakresu stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, obejmujących również zagadnienia związane z instytucją samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a., co świadczy o podejmowaniu działań mających na celu podnoszenie kwalifikacji oraz zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów proceduralnych.

Jednocześnie, jak wspomniano wyżej, w toku kontroli ujawniono nieprawidłowości dotyczące stosowania przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz ustawy o cudzoziemcach. Stwierdzono przypadki niewykorzystywania przez organ I instancji instytucji samokontroli, o której mowa w art. 132 k.p.a., pomimo wystąpienia przesłanek uzasadniających zmianę decyzji zgodnie z żądaniem strony i uwzględnienie w całości odwołania; a także brak dokumentowania analizy odwołań pod kątem możliwości zastosowania tego trybu. Oznacza to, że w tych postępowaniach organ I instancji niejako automatycznie przekazywał odwołanie do rozpatrzenia organowi odwoławczemu, uznając w każdym, podobnym w treści, piśmie przewodnim, że przytoczone w odwołaniu argumenty nie pozwalają na zmianę decyzji w trybie art. 132 k.p.a., czemu przeczą ustalenia kontroli.

Ponadto stwierdzono prowadzenie dyskusyjnej praktyki polegającej na braku uwzględnienia przez organ I instancji utrwalonej linii orzeczniczej organu II instancji w zakresie określania okresu ważności zezwoleń na pobyt czasowy i pracę. Pomimo wielokrotnego uchylania decyzji organu I instancji przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w analogicznych stanach faktycznych, Wojewoda przez dłuższy okres wydawał rozstrzygnięcia ograniczające okres ważności zezwoleń do jednego roku. Oczywiście jest – podkreśla to zawsze Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w korespondencji z wojewodami, dotyczącej orzecznictwa oraz interpretacji przepisów – że tutejszy organ nie ma

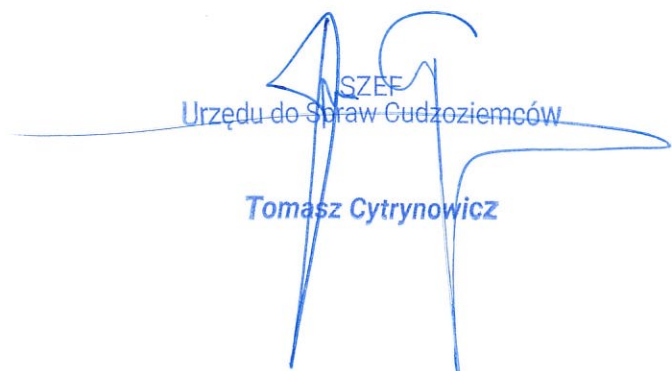

kompetencji do tego, aby poza postępowaniami administracyjnymi, które prowadzi jako organ wyższego stopnia w stosunku do wojewodów w sprawach uregulowanych w ustawie o cudzoziemcach zastępować wojewodę czy wiązać organ I instancji wskazaniem przeprowadzenia konkretnej oceny w sprawie. Nieuwzględnianie jednak w codziennej praktyce orzeczniczej rozstrzygnięć organu odwoławczego może powodować, że w sprawach o podobnym stanie faktycznym wydawane będą różne decyzje, co powoduje niezrozumienie ze strony wnioskodawców oraz przyczyniać się może do podważania zaufania do władzy publicznej i określonej w art. 8 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego zasady utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw¹¹.

W ocenie zespołu kontrolnego stwierdzone nieprawidłowości i uchybienia wymagają podjęcia działań organizacyjnych i nadzorczych zmierzających do zapewnienia prawidłowego stosowania instytucji samokontroli, właściwego dokumentowania analizy odwołań pod tym kątem oraz uwzględniania utrwalonej linii orzeczniczej organu odwoławczego przy wydawaniu rozstrzygnięć.

ZALECENIA POKONTROLNE

1. Zapewnić każdorazowe dokonywanie analizy wniesionych odwołań pod kątem możliwości zastosowania instytucji samokontroli, o której mowa w art. 132 Kodeksu postępowania administracyjnego, oraz korzystanie z tego trybu w przypadkach, gdy zachodzą ustawowe przesłanki do zmiany lub uchylenia decyzji zgodnie z żądaniem strony.
2. Wprowadzić obowiązek dokumentowania w aktach sprawy przeprowadzonej analizy zasadności zastosowania art. 132 Kodeksu postępowania administracyjnego, w sposób umożliwiający weryfikację prawidłowości dokonanej oceny.
3. Zapewnić przekazywanie odwołań wraz z aktami spraw do organu odwoławczego z zachowaniem terminu określonego w art. 133 Kodeksu postępowania administracyjnego, po uprzednim przeprowadzeniu rzetelnej analizy możliwości zastosowania instytucji samokontroli.

SZEF
Urzędu do Spraw Cudzoziemców
Tomasz Cytrynowicz

¹¹ Organy administracji publicznej bez uzasadnionej przyczyny nie odstępują od utrwalonej praktyki rozstrzygania spraw w takim samym stanie faktycznym i prawnym.